Het 'Vogeldagboek' van Adri de Groot verscheen zo'n 15 jaar geleden voor het eerst op internet. Ondertussen is het uitgegroeid tot een veelgelezen fenomeen. Het dagboek verschijnt vaak, maar zonder vaste regelmaat (www.vogeldagboek.nl).

Tekst en beeld Caroline Elfferich

Het Vogeldagboek

Waarnemingen door Adri de Groot

"Zo'n 18.000 lezers krijgen het Vogeldagboek via de mail toegezonden en dagelijks bezoeken meer dan 500 mensen mijn website," vertelt Adri de Groot, drijvende kracht achter het Vogeldagboek. Zijn lezerskring is heel divers: "Onder mijn lezers zijn veel oude of zieke mensen die het huis nauwelijks uitkomen, maar door het Vogeldagboek toch een beetje kunnen meeleven met wat er buiten in de natuur gebeurt. En soms heb ik contact met een zuster in een nonnenkloos-ter, die 's avonds het dagboek meeneemt naar de conversatieruimte om de inhoud te bespreken. Ook van jongeren krijg ik regelmatig berichten. Een reactie die mensen mij heel vaak sturen is dat ze, door het lezen van mijn dagboek, beter gaan kijken als ze buiten zijn."

RUIEND ROODBORSTJE

Het is geen toeval dat het Vogeldagboek van Adri een groot publiek aanspreekt, want hij is een door de wol geverfde journalist, die goed kan inschatten wat mensen aanspreekt. Zijn eigen waarnemingen vormen een belangrijke inspiratiebron. Bijvoorbeeld van een jong roodborstje dat in de loop van enkele weken de eerste rode borstveertjes krijgt (26 juni 2014). Het hoeven geen zeldzame vogelsoorten te zijn, alle dieren hebben zijn warme belangstelling.

De omgeving van Benthuizen is zijn werkgebied: "Als ik 's morgens van huis vertrek, ga ik meestal eerst naar 'de Wilck', een prachtig weidevogelreservaat dichtbij huis. Ik ben opgegroeid op een molen in de Alblasserwaard met uitzicht op het weiland, dat blijft trekken. In de Wilck komen spontaan de plannen wat ik de rest van de dag ga doen. Ik zit graag rustig te kijken op een uitvouwbaar krukje in het veld, dieren komen dan vaak heel dichtbij."

Adri steekt veel tijd in zijn dagboek: "Ik ben er gemiddeld circa 5 uur per dag en 7 dagen in de week mee bezig. Vooral het selecteren van foto's kost veel tijd. Onlangs heb ik baltsende rosse stekelstaarten gefotografeerd, dan maak ik al snel 300 foto's. Na een eerste selectie ga ik er nog eens doorheen om foto's voor mijn dagboek uit te kiezen. De foto's moeten een verhaal vertellen, de compositie en belichting hoeven niet perfect te zijn."

De teksten in het Vogeldagboek zijn kort maar krachtig, ze geven de beleving of overdenking weer die een waarneming heeft opgeroepen. Adri zegt glimlachend: "Soms maak ik de teksten bewust een beetje provocerend: zo schreef ik gisteren (1 juli 2014) dat kemphanen mode-bewuster zijn dan kemphennen, daar krijg ik meteen reacties op. Daar hou ik van, zo zet je elkaar aan het denken. Mijn verhalen over de natuur zijn bijna altijd positief. Het enige dat mij boos kan maken, is de jacht."

DE POLDER IN

Desgevraagd vertelt Adri hoe hij ertoe is gekomen om met zijn Vogeldagboek te beginnen: "In 1996 werd ik ziek. Ik dacht aan een 'burn-out', maar ik bleek last te hebben van een tweede generatie syndroom. Mijn ouders zaten in de Tweede Wereldoorlog bij het verzet, ik heb veel van hun angsten overgenomen. Een paar jaar kon ik helemaal niets, maar op zekere dag ging ik met mijn verrekijker de polder in. De journalist in mij kwam boven en ik schreef op internet wat ik had gezien. Daaruit is mijn Vogeldagboek ontstaan. Nog steeds ben ik niet helemaal hersteld, maar als ik in de natuur ben, is er vrede. De reacties van lezers voorzien in mijn behoefte aan sociale contacten. Ik beantwoord bijna alle vragen die mij worden gesteld."

"Kemphanen mode-bewuster dan kemphennen."

Het aantal lezers van het Vogeldagboek is inmiddels zo groot dat de provider ermee wil stoppen. Adri is druk bezig met het zoeken naar een andere mogelijkheid om het Vogeldagboek voort te zetten: "Dat zal best gaan lukken. Ik ben er echter principieel op tegen om abonnementsgeld te vragen. Op verzoek van lezers heb ik wel de mogelijkheid gecreëerd om donaties over te maken. Enkele jaren geleden schreef ik dat mijn lens kapot was gegaan en toen kwam er spontaan zoveel geld binnen dat ik een nieuwe kon kopen."

FOTOGRAFIE

Adri de Groot maakt de foto's voor Vogeldagboek met een Canon 7D camera, een 300 mm lens f 2.8 met een 1,4 converter, plus een 100 mm f 2.8 macrolens.